

„Folyó partján” Pad Eliza Diána rajza
(a Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 8. osztályos tanulója)

VÍZ VILÁGNAPI EMLÉKÉREM AZ AJKAI ÜZEMMÉRNÖKSÉG VEZETŐJÉNEK

Veszprém megyében, a víziközmű szolgáltatás területén végzett több évtizedes munkájának elismeréseként, a Magyar Víziközmű Szövetség Elnöksége Víz Világnapi Emlékérmeket adományozott *Réfi Ferenc*nek, a BAKONYKARSZT Víz- és Csatornamű Zrt. Ajkai Üzemmérnöksége vezető-főmérnökének.

Az idei Víz világnapi megemlékezés központi ünnepségének keretében, Budapesten átadott elismerés során méltatták a kitüntetett eddigi szakmai tevékenységét.

Réfi Ferenc éppen 30 esztendeje végzett vízépítő mérnökként a Budapesti Műszaki Egyetemen. Az ivóvíz-szolgáltatási és a csatorna-szolgáltatási

ágazatban egyaránt nagy tapasztalattal rendelkező munkatársunk, 26 éve áll a cég és jogelődjeinek alkalmazásában. Műszaki előadóként kezdte szakmai tevékenységét a jogelőd megyei vízmű ajkai egységénél, majd négy esztendeig csatornamű üzemvezető, azt követően majd' ugyanennyi ideig ivóvíz-szolgáltatási üzemvezető. Az üzemmérnökséget 1998 májusától vezeti Ajkán.

Munkáját példaértékű precizitással és szorgalommal végzi. Az elmúlt negyedszázadban folyamatosan képezte magát, aminek köszönhetően a legkorszerűbb technológiák üzemeltetési kérdéseiben is mértékadó szakembernek tekintik.

Két város és további 43 település víziközmű-rendszereinek üzemeltetését végzi az általa irányított egység. Ügyfélközpontú üzemeltetői magatartása példa értékű lehet a szakmában dolgozó mérnökök számára. A Kolontár-devecseri „vörösiszap” katasztrófa elhárításában végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréseként kormányzati kitüntetésben is részesült.

Az üzemeltetési feladatok ellátása mellett, Ajka városban és térségében több víziközmű fejlesztési projektben vett részt, illetve irányította azok megvalósítását.

TARTALOM

Fenntartható fejlődés –
Valósággá változik? 2-3

Tájékoztatás nyolc helyszínen
– Felkészülés a vagyonerő-
telésre és a Gördülő Fejlesztési
Terv összeállítására – 4-5

Mellékvízmérő csere projekt –
Nyár közepén zárul 6

Humán Hírmorzsák 6

A felügyelőbizottság új
elnöke: „Szívesen vállaltam
a megbízatást” 7

Törzsgárda 7

Két év szünet után, ismét –
Víz Világnapi pályázat 8-9

A horgászat 10

Kiállítás Zircher Márta
alkotásaiból –
„A festészet felüdülés” 11

Hagyomány az hagyomány... 12

FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉS VALÓSÁGGÁ VÁLTOZIK?

„Az új évszázad legnagyobb kihívása, hogy vegyünk egy ötletet, ami absztraktnak tűnik – ez a fenntartható fejlődés – és változtassuk valósággá a világ népei számára.”

A fenntarthatóság fontosságára ezzel a megfogalmazással hívta fel a figyelmet Kofi Annan, az ENSZ Főtitkára is 2001. márc. 14-i Banglades-i beszédében.

A fenntartható fejlődés dinamikus fogalom, állandóan változik és szorosan összefügg a helyi környezettel, elvárásokkal és szükségletekkel.

A fenntartható fejlődés fogalmát az 1980-as években alkalmazták először, miután egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a gazdasági és társadalmi fejlődés mellett a környezetvédelemre és a természeti erőforrásokkal való helyes gazdálkodásra is ügyelni kell. A fenntartható fejlődés volt a központi téma az 1992-ben Rio de Janeiróban tartott Környezet és Fejlődés Világkonferenciáján, amit azóta általában „A Föld Csúcs”-ként is említene.

A Víz Világnapjának megünneplését éppen ezen a 1992. évi Rio de Janeiro-i környezetvédelmi konferencián kezdeményezték. Ennek hatására az ENSZ március 22-ét nyilvánította e nappá, felhívva a kormányok, szervezetek és magánszemélyek figyelmét a víz fontos szerepére életünkben. Az évente rendezett ünnepekkel kapcsolatban 2004 óta rendszeresen „kiemelt témát” is meghatároz a nemzetközi szakmai szervezet. 2015-ben a Víz Világnapjának kiemelt témája a „Víz és a fenntartható fejlődés”.

A víz a fenntartható fejlődés alapja, minden szervezet és ökológiai rendszer lételeme és elengedhetetlen az emberi egészség, az élelmiszer védelem, a társadalmi és a gazdasági fejlődés szempontjából. Azonban, a környezetszennyezés, a népességnövekedés, a túlfogyasztás, az éghajlatváltozás és a rossz vízgazdálkodás mind mennyiségi, mind minőségi értelemben rontja a vízhez való hozzájutást. Ezen szűkös természeti erőforrás meghatározó fontosságú a biológiai, társadalmi és gazdasági élet valamennyi szegmensében. A növekvő lakossági igények és az éghajlatváltozás nyomán az egymással versengő vízigények 2030-ra várhatóan 40%-os globális vízellátási hiányt eredményeznek. Ez a folyamat Európát és hazánkat is érinteni fogja: a vízhez való hozzáférés mind egyéni, mind nemzeti szinten még inkább a prosperitás és a béke alapvető kérdésévé válik.

A fenntartható fejlődésről szóló konferenciákkal párhuzamosan, azok szakmai

alapjait növelendő, világfórumokat szerveznek speciálisan a vízzel kapcsolatosan is.

Víz Világfórumot először Marrakesh-ben rendeztek 1997-ben. A Világfórum – amelyet azóta már öt alkalommal, a világ különböző pontjain rendeztek meg, a nemzetközi vízipolitika egyik legfontosabb nemzetközi eseménye, ahol kormányzati, parlamenti és önkormányzati képviselők, valamint vízügyi szervezetek és nemzetközi szakmai szervezetek tanácskoznak.

Legutóbb 2013-ban Budapesten került sor a vízügyi szakma egyik legjelentősebb találkozójára. Időbeni közvetlen előzménye a 2012. júniusi Rio de Janeiro-ban megrendezett Rio+20 Fenntartható Fejlődési Csúcstalálkozó volt, melynek során Magyarország prioritásként kezelte a víz és szanitáció kérdését.

Az orvosolandó fenntarthatósági problémák időszerű megfogalmazása ennek a vizes világfórumnak is feladata volt. Nem véletlenül, hiszen a világban évente 5–8

millió ember hal meg, és közel 250 millió kap valamilyen betegséget szennyezett, fertőzött víz fogyasztása következtében. Több, mint másfél milliárd ember nem jut tiszta, egészséges vízhez, és csaknem ugyanennyi használ napi 4 liternél kevesebb vizet. Egy embernek legalább öt liter folyadékra van szüksége naponta az életben maradáshoz, tíz liter kell ahhoz, hogy elfogadható higiéniai feltételek között éljen és kb. 30 liter, hogy emberhez méltó körülményeket teremtsen magának.

Még súlyosabb a helyzet, ha meghúzzuk az 50 l/fő/napos vonalat, amely azt jelzi, mekkora vízfogyasztást szabadna legfeljebb elérni egy országban, hogy ne csökkentsük tovább a Föld ivóvízkészletét. Ezt az értéket figyelembe véve, és ismerve Magyarország 164 liter/fő/napos fogyasztását, kijelenthető, hogy hazánk is a pazarló országok közé tartozik, a fenntartható fejlődés elvárásainál több mint háromszor nagyobb vízfogyasztásával.

Hogyan változtatható jó irányban ez a fenntartható fejlődés szempontjából igen-csak negatív folyamat?

A kérdés megválaszolásához maradjunk csak hazánkban! A magyar környezettudatos magatartás sajátosságait kutató, felmérő vizsgálatok során egyértelműen kiderült, hogy a magyar lakosság környezettudatossága - a környezetvédelemhez kapcsolódó magatartása - erősen beágyazódik az általános értékrendszerbe. Eszerint a realitásérzék gyenge volta, a többi emberre való oda nem figyelés és a személyes felelősségtudat hiánya a környezet megóvásában, ill. környezetszennyezésben is megnyilvánul. A vizsgálati „interjúk” során általában mindenki fontosnak tartotta a környezeti állapot védelmét, megóvását, de a napi gyakorlatban ez már nehezen valósul meg. Ennek egyik oka a „passzív környezetvédelmi magatartásban” figyelhető meg. Az immár fél évtizedre visszatekintő kutatások során végig azt tapasztalták, hogy a megkérdezettek eltérő mértékben ugyan, de mindenhol a fiatal korosztály környezettudatos magatartásának a romlását érzékelték.”

Egy közelmúltban lefolytatott felmérésben például több mint 800 mérnök hallgatónak tették fel például a kérdést: „ha egy gyár vizet vesz ki a folyóból, majd használat után azt visszaereszti, akkor melyik cső van a folyás irányon feljebb a kivételi vagy a visszaeresztési?” Sajnos a hallgatók 84%-a szerint előbb kell kivenni, mint visszaengedni, azaz értelemszerűen veszik, hogy a gyár szenny-

yezi a vizet. (Hiszen, ha nem szennyeznék, akkor mindegy lenne, melyik van előbb.) Amíg az a szemlélet, hogy a folyó nem azért van, hogy szennyezzük, világszerte el nem terjed, nem várható jelentős változás vizeink állapotában.

A magatartásvizsgálatok során erőteljesen megfogalmazódik, hogy a társadalom értékrendjében az anyagi jólét megszerzése

időszakokban az életvezetés szerves részét képező magatartásformák: takarékoság, mértékletesség visszaszorulása, az új, alternatív minták, lehetőségek és a hosszú távú gondolkodás hiánya. Mindez kijelenthető annak ellenére, hogy elszigetelten ugyan, de vannak jó helyi kezdeményezések a környezeti értékek és a mai életforma egészséges ötvözésére.

Annak ellenére, hogy a mai fiatalok már a környezeti kockázatoktól és az ezzel kapcsolatos veszélyektől hangos világban nőnek fel, és nehéz ma már úgy élni a mindennapjaikat, hogy ne figyelmeztessék őket minduntalan a jelenlegi pazarló fogyasztási szokásainkra, a Föld erőforrásainak véges-ségére. Ugyanakkor mégsem alakult ki kellő mértékben még társadalmunk fiatal korosztályánál a környe-

zettudatos fogyasztás, vagyishogy erőforrásainkat ne felélve fogyasszanak, környezeti erőforrásaikat ne zsákmányolják ki.

A probléma megoldása lehet a környezettudatos viselkedési minták népszerűsítése, a környezeti ismeretek fejlesztése az egész tudásláncre vetítve, vagyis óvodától az egyetemig.

Erősítésre szorul a környezet szempontjait is figyelembe vevő, ökológiailag tudatos fogyasztó szemlélet, amely hozzájárulna erőforrásaink felélésének megakadályozásához és természeti környezetünk elszennyezésének megállításához, vagyis a fenntartható fejlődéshez.

–1–

valós jelentőségéhez képest aránytalanul nagy szerepet kap. A környezet terhelhetőségét figyelmen kívül hagyva, az anyagi javak előteremtése érdekében, a környezet minőségének, szolgáltatásainak értékelése pedig nem megfelelő súlyú. A környezeti ismeretek fejlesztése érdekében tett erőfeszítéseknek – környezeti nevelés, a környezetvédelmi tömegkommunikáció, a civil szervezetek szemléletformáló tevékenysége – hatékonyságát gyakran gátolják az anyagi értékek megszerzésére, a növekvő fogyasztásra ösztönző eszközök, vagyis a reklámok, a média által közvetített viselkedési minták hatásai. Az értékrendben bekövetkező érdemi változást nehezíti a korábbi

TÁJÉKOZTATÁS NYOLC HELYSZÍNEEN

– FELKÉSZÜLÉS A VAGYONÉRTÉKELÉSRE ÉS A GÖRDÜLŐ FEJLESZTÉSI TERV ÖSSZEÁLLÍTÁSÁRA –

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (továbbiakban Vksztv.) 78. § (1) bekezdése értelmében, a BAKONYKARSZT Zrt. üzemeltetésében lévő víziközmű-rendszerek vagyonértékelését, az Ellátásért felelősöknek 2015. december 31-ig el kell végeztenni. Társaságunk, a vagyonértékelések szakszerű és hatékony végrehajtása érdekében ütemtervet dolgozott ki, melyet az Igazgatóság határozatával elfogadott.

Az ütemterv, a vagyonértékelés előkészítésére, annak végrehajtására, továbbá az üzemeltetési szerződések egységesítésére, azok jóváhagyására a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal (továbbiakban MEKH), és a vagyonértékelés költségeinek elszámolására tagolódik.

Az előkészítés fontos feladatának tekintettük az érintett Ellátásért Felelősök tájékoztatását a vagyonértékeléssel kapcsolatos feladatokról és kötelezettségekről. A 2014. évi decemberi rendkívüli közgyűlésen a jelenlévők már előzetes szóbeli tájékoztatást kaptak. E témában írt, Igazgatósági határozattal elfogadott levelünket pedig minden érintettnek megküldtük 2014. decemberében.

A teljes körű tájékoztatás érdekében 2015. februárjában nyolc helyszínen: Veszprém, Zirc, Ajka, Várpalota, Nagyvácszony, Devecser, Zalagyömörő, Mezőlak, személyes tájékoztatást is nyújtottunk az Ellátásért Felelősök részére. A helyszínekhez igazított mintegy félórás előadás keretében beszámoltunk a Vksztv. hatályba lépése óta elvégzett, a Közgyűlés által meghatározott feladatokról, így a háramoltatásról és az üzemeltetési szerződések kiegészítéséről, a működési engedély megszerzéséről, az Üzletszabályzat, valamint a Beszerzési és Közbeszerzési Szabályzat megalkotásáról, továbbá a vagyonértékelések előkészítéséről. Az előadás során részletesen bemutattuk az Igazgatóság által is elfogadott, a vagyonértékelés végrehajtására vonatkozó ütemtervet és ahhoz kapcsolódóan az önkormányzatokat érintő döntési és adatszolgáltatási feladatokat. Tájékoztat-

tuk az Ellátásért Felelősöket arról, hogy meghatalmazhatják Társaságunkat a közös közbeszerzési eljárás lebonyolításával, valamint a vagyonértékelés elvégzésével. Bemutattuk, hogy az olyan víziközmű-rendszerek esetében, ahol több Ellátásért Felelős is tulajdonos, meg kell állapodniuk a vagyonértékelés költségeinek felosztásáról, illetve a vagyonértékelés során együtt kell működniük. Információkat adtunk arra vonatkozóan is, hogy milyen vagyontárgyakra lesz szükségünk a vagyonértékeléshez, amennyiben a bérleti üzemeltetésben lévő víziközmű-rendszerek esetében is Társaságunkat bízzák meg a vagyonértékelés elvégzésével.

A személyes találkozás lehetőségét felhasználtuk továbbá arra is, hogy a Gördülő Fejlesztési Terv (továbbiakban GFT) készítésével kapcsolatos feladatokról is felvilágosítást adjunk. A tervet minden év szeptember 15-ig kell a MEKH-nek megküldeni.

A tájékoztatókat nagy érdeklődés kísérte, az átlagos részvételi arány 64,9 százalék volt, vagyis a 131 érintett Ellátásért Felelős közül nyolcvanötön képviseltették magukat.

Az Ellátásért Felelősök munkáját és döntéseit megkönnyítendő, Társaságunk a tájékoztatókra mind a vagyonértékeléssel, mind a GFT-vel kapcsolatosan iratmintákat dolgozott ki. Az iratminták előterjesztéseket, határozattervezeteket, meghatalmazásokat, illetve a költségek megosztására vonatkozó megállapodás tervezeteket tartalmaznak. A víziközmű-rendszerek bemutatására térképek és igénybevételei mátrixok szolgálnak. A vagyonértékelés költségeit a vagyonértékelésre fordítható megképződő forrásokkal együtt mutattuk be. A tájékoztatókra készült dokumentációkat minden esetben eljuttattuk az érintettek részére.

A tájékoztatókkal párhuzamosan a MEKH által elfogadott Beszerzési és Közbeszerzési szabályzatunk szerinti meghívásos beszerzési eljárás keretében kiválasztottuk a hivatalos közbeszerzési tanácsadó személyét. A hivatalos közbeszerzési tanácsadó

a vagyonértékelő társaság kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás közbeszerzési jogi és szakmai tanácsadását végzi. A nyílt közbeszerzési eljárás előkészítése a hivatalos közbeszerzési tanácsadóval együttműködve megkezdődött.

Az előkészítési feladatok közé tartozik a rendszereket leíró víziközmű vagyontárgyak elkészítése. Az elmúlt években kialakítottuk a Digitális Objektum Nyilvántartó rendszert (továbbiakban DONY), mellyel a vonalas létesítmények vagyonértékelési adatainak előállítását tudjuk elvégezni. A DONY-ban tárolt adatok pontosítása, ellenőrzése és feltöltése folyamatosan történik.

A pontszerű létesítmények vagyonértékelési adatainak meghatározásához a bérleti üzemeltetésben lévő víziközművek adatait az érintett Ellátásért Felelősöktől megkértük. A vagyonkezelésben lévő víziközművek vagyonértékelési táblákba történő bedolgozását megkezdjük.

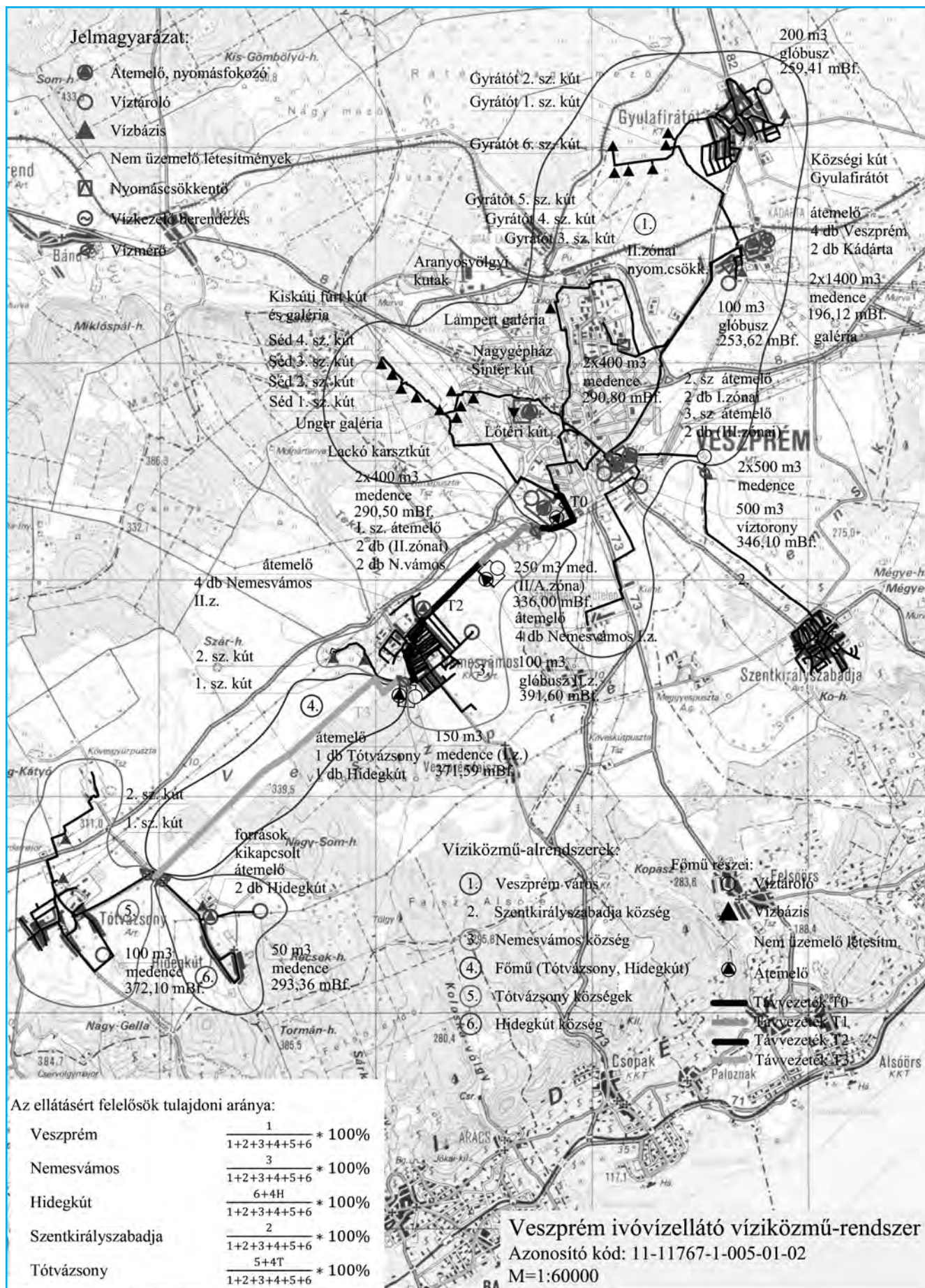
Terveink szerint az üzemeltetési szerződések vagyonkezelési üzemeltetési formába történő konvertálása és egységesítése, 2016. január 1-i dátummal történik meg. Az Ellátásért Felelősökkel egységes elvek alapján megkötendő, a víziközmű vagyontárgyak üzemeltetését magában foglaló vagyonkezelési szerződéseket, melyeknek vagyontárgyát a vagyonértékelés adja, a MEKH-nek is jóvá kell hagynia ahhoz, hogy hatályba lépjenek.

A vagyonértékeléssel kapcsolatos feladatok a vagyonértékelési költségek elszámolásával fejeződnek be. Ennek során a Társaság elszámol, az időközben esetlegesen felmerült egyéb költségek mellett, az Ellátásért Felelősöknek fizetendő vagyonkezelési díjakkal is.

R.Á.-S.H.S.

A víziközmű rendszerek tulajdoni lehatárolása az alapja a vagyonértékelésnek és a Gördülő Fejlesztési Tervnek is.

MELLÉKVÍZMÉRŐ CSERE PROJEKT NYÁR KÖZEPÉN ZÁRUL

A 2013-2014-es esztendő a mellékvíz-mérők lecseréltetéséről szóltak társaságunknál. A jogszabályi változások miatt, ebben az időszakban mintegy 50 ezer lejárt hitelesítésű mellékvíz-mérő várt cserére. Ez a szám oly' nagy volt, hogy szerelői kapacitásunk mozgósítása mellett külső vállalkozókkal is kötöttünk szerződést a cserékre, és üzembe helyezésekre.

2013-ban Felhasználóink még nem vették elég komolyan kötelezettségeiket. Csak néhány agilis közös képviselő érezte szívügyének, hogy időben megrendelje, elvégeztesse a társasházi mellékvíz-mérők cseréjét. Várpalotán munkatársaink rábeszéltek a közös képviselőket, hogy egy-egy épület összes mellékvíz-mérőjét, egyszerre, lehetőleg az éves elszámolás hónapjában cseréltessék le, függetlenül attól, hogy van néhány olyan mérő, amelyik még hiteles. Veszprémben és Ajkán csak a 2014. nyár közepétől indult be gőzerővel a cserefolyamat. Aki csak tudott, mindenki mellékvíz-mérőt cserélt. És nem csak cserélt, hanem mérőhelyet épített át, ugyanis a '90-es

évek elején hiánycikknek számított a mellékvíz-mérőnek való 11 cm-es egysugaras vízmérő. Akkoriban, ahány kereskedő volt, annyi féle mérőt forgalmaztak és építettek be. A mostani dömping jellegű mellékvíz-mérő cserének nagy előnye, hogy döntően azonos típusú, a MOM Mátészalkai gyára által forgalmazott AQUARIUS „S” típusú, jó indulási érzékenységgel rendelkező mellékvíz-mérők kerülnek beépítésre felhasználóinknál. Ennek csak a mérőolvasók nem örülnek, mert ezeket nehezebb leolvasni, mint a régi mérőket. A régieknél ugyanis nagyobbak voltak a számjegyek, viszont az új mérő alkalmassá tehető a távleolvasásra is egy adófej illesztésével.

Jelentős határidőpont volt a múlt év utolsó napja (2014. december 31.) ugyanis, aki addig nem rendelte meg mellékvíz-mérője cseréjét és az új mérő üzembe helyezését, azt lefelben felszólítottuk arra, hogy február 16-ig rendelje azt meg – az új, emelt áron –, vagy ellenkező esetben szankcióval kell élnünk.

A 2014. decemberi jogszabályi változások miatt nem az eredetileg tervezett szer-

ződés felmondással élünk, hanem a tényleges mért felhasználás helyett átalányt számlázunk és kötbért vetünk ki, melynek mértéke 500 Ft/nap. Amennyiben a kötbért és az aktuális számlát nem fizeti meg a felhasználónk, úgy – 60 napon túli díjtartozását követően – fizetési meghagyást bocsátunk ki, és annak jogerőre emelkedése után felbontjuk mellékszolgáltatási szerződésünket.

Február 16. után még mindig maradt Veszprémben 150, Várpalotán 95, Ajkán 58 olyan felhasználónk, aki nem rendelte meg lejárt mellékvíz-mérőjének cseréjét, és vízmérőjének üzembe helyezését. A nagy volumenű projektünk végső zárására a nyár közepéig még várnunk kell.

I. L.

HUMÁN HÍRMORZSÁK

2015. I. negyedév

MUNKAVISZONYA MEGSZÜNT

Stickl László elektroműszerész csoportvezető (Várpalotai Üzemtechnikus).

ÚJ MUNKAVÁLLALÓ

Lőrincz Rita adminisztrátor (Várpalotai Üzemtechnikus).

GRATULÁLUNK

Kovács Csabának György (2014.12.16.) nevű kisfiú,

Stribl Andrásnak Regina (2015.01.03.) nevű kislányuk,

Kiss Balásznak Báborka (2015.02.19.) nevű kislányuk születéséhez.

BÚCSÚZUNK

Kugler Gyuláné (Ajkai Üzemtechnikus) (2014. december), *Fleisch Zoltán* (Ajkai Üzemtechnikus), *Kisbaj János* (Várpalotai Üzemtechnikus), valamint *Reider Antalné* (Pénzügyi és Számviteli Osztály) nyugdíjasaitól.

Stadler Emese

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG ÚJ ELNÖKE:

„SZÍVESEN VÁLLALTAM A MEGBÍZATÁST”

A városi galéria és a középiskola közé ékelődő étteremben kora délutáni a forgalom, és a hangulat. Kései ebédelő, némi ital fogyasztást is felvállaló kvaterkázó társaságok.

Érkező beszélgetőpartnerem ismerősként köszönti a felszolgáló lányt. Nem mintha sokat járna ezen a helyen, hanem mert tanítványa volt az iskolában, ahol kerek három évtizede tanít. Azért is ajánlotta ezt a helyet a találkozásra, mert nincs nagyon távol a munkahelyétől is szolgáló oktatási intézménytől.

– Nem véletlen, hogy nagyon sokakat ismerek itt, Palotán, hiszen Bakonykútiból idetelepült családom, már itt bővült velem, mint új „jövénnyel”, 1963-ban. Azóta szinte egyhuzamban itt élek a városban. Diákéveimet követően tanítoként kezdtem pedagógusi pályafutásomat abban az intézményben, amit manapság Várkerti Általános Iskola és Szakiskolaként ismerhetnek. Az utóbbi évtizedben informatikát tanítok az iskolában, miután az ELTE-n szakirányú végzettséget szereztem.

Treuer Imre, a BAKONYKARSZT Zrt. Felügyelő Bizottságának újonnan megválasztott elnöke büszkén beszél munkahelyéről és családjáról. Elbeszélésében egy kicsit egybe is mosódik a két „intézmény”, főként, amikor a családjáról érdeklődöm.

– Elváltam, gyermekeim nincsenek. Családomat az idős szüleim és a bátyám jelentik. Sokat kaptam korábban a szüleimtől, most pedig én próbálok visszaadni abból a gondoskodásból, amiben részesültem. Amikor arról kérdeznék, hogy nem hiányoznak-e a gyerekek az életemből, könnyű a válaszom. Szinte egész nap a diákjaimmal vagyok körülveve, és a gyerekektől kapható szép, no és persze kevésbé jó élményekben, érzésekben is bőven van részem.

Talán ebből a családi és munkahelyi „helyzetből” adódóan is fordult érdeklődé-

se a közélet iránt. Korábban a társasház – amiben él, lakik – ügyeit intézte szívesen, jó ideje pedig a választókerületének gondjait „vette a nyakába”.

– 2006 és 2010 között voltam már önkormányzati képviselő, a tavalyi helyhatósági választásokkor pedig ismét megválasztottak az egyes számú választókerületben. Ebben a körzetben indulnak, talán mondhatom azt, hogy hagyományosan, azok a jelöltek, akik polgármesterjelöltként is megmérettetik magukat az önkormányzati választásokon. Velük szemben sikerült nyernem, és ez különösen jó érzés. Mint ahogy az is, hogy a 2006-2010 közötti ciklusban általam betöltött jogi-ügrendi bizottsági tisztséget is ismét rám bízta a testület, amely a vízmű társaság felügyelő bizottságába is delegált. Korábbi ismereteim és kapcsolódásaim alapján szívesen vállaltam a megbízatást. Az megkülönböztetően megtisztelő, hogy a felügyelő bizottság tagjai megválasztottak elnöknek. Így talán még többet tehetek azért, hogy városom jó kapcsolata a vízművel továbbra is megmaradjon.

Beszélgetésünk során Treuer Imre szívesen taglalja a felügyelő bizottság szerepét ebben a kapcsolatrendszerben. Úgy véli, hogy a tulajdonosi és szakmai érdekek képviselője a társaság igazgatóságának elsőrendű feladata, míg a felügyelő bizottság az ellenőrző szerep mellett a választói érdekképviselő.

– Szakmából adódóan is, az algoritmikus gondolkodás híve vagyok. Vagyis szeretem, ha a probléma megoldás alapja a megoldásra irányuló lépések logikus sorrendje, az első lépéstől az utolsóig, a legrövidebb úton. Megnyugvást jelentett számomra, hogy már az igazgatóság és a felügyelő bizottság első közös ülésén ezt a fajta gondolkodást érezkelhettem a munkában. Tetszett a lendületes munkatempó. Jól előkészített, konkrét határozati javaslatokkal szembesülhettek a testületek tagjai, így jómagam is. Mindezek, számomra, a szervezettséget, a jó előkészítettséget, a cégvezetés felkészültségét jelzik. Szeretem a megalapozott helyzeteket, és itt, a BAKONYKARSZT-nál ez érezkelhetően így van.

L. P.

TÖRZSGÁRDA

(Kerek évfordulósok
2014.07.01. - 2014.12.31. között)

40 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Kővári Rudolf (Várpalotai Üzemmérnökség),
Mátyás Károly (Nagyvázsonyi Üzemvezetőség),
Németh József (Ajakai Üzemmérnökség),
Pálkás Attila (Veszprémi Üzemmérnökség).

35 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Gürtler Csaba (Zirci Üzemmérnökség),
Kovács Gyula (Veszprémi Üzemmérnökség),
Pintér László (Ajakai Üzemmérnökség),
Zöld Sándor (Veszprémi Üzemmérnökség).

30 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Bauer Tibor (Zirci Üzemmérnökség),
Buzás Mónika Alíz (Központi Laboratórium),
Gyarmati Jenőné (Szervezési és Humánerőforrás-gazdálkodási Osztály),
Mesterházi György (Nagyvázsonyi Üzemvezetőség),
Wágenhoffer József (Veszprémi Üzemmérnökség).

25 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Ábrahám Pál Csaba (Zirci Üzemmérnökség),
György Péter (Zirci Üzemmérnökség),
Maurer János (Várpalotai Üzemmérnökség).

20 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Bujdosó Olga (Központi Laboratórium),
Stampf Gábor (Ajakai Üzemmérnökség).

15 ÉV VÍZIKÖZMŰ SZOLGÁLAT

Huszárné Scholtz Éva (Üzemviteli Osztály),
Kelemen György (Veszprémi Üzemmérnökség),
Konkoly János (Várpalotai Üzemmérnökség),
Nagy Béla (Pápakörnyéki Üzemvezetőség),
Nagy Csaba (Veszprémi Üzemmérnökség),
Petrásné Parragh Györgyi (Központi Laboratórium),
Polt Zoltán (Műszaki Osztály),
Rózsa Tamás (Veszprémi Üzemmérnökség),
Ruzsás Dezső (Pápakörnyéki Üzemvezetőség),
Szegetes Antalné (Veszprémi Üzemmérnökség),
Szegetes Attila (Értékesítési Osztály).

A VÍZ VILÁGNAPI PÁLYÁZAT 2015.

KÉT ÉV SZÜNET UTÁN, ISMÉT

A környezetvédelem jelentőségére felhívó dátumok egyike a Víz világnapja. Március 22-én emlékezünk meg e világnapról. Két évtizede már, hogy a világnap eseményeihez kapcsolódóan, a környezetvédő szemlélet erősítésének jegyében, a vízmű év-ről-évre pályázatot hirdetett gyerekek, fiatalok számára. A sor 2013-ban egy kis „törést” szenvedett, gazdasági okok, ahogy manapság

gyakran fogalmazzák így: a szponzorálás hiánya miatt. Két esztendői kényszerű szünetelés után, idén, immáron tizenkilencedszer hirdetett a Víz világnapja alkalmából pályázatot általános iskolások, valamint középiskolás diákok számára a BAKONYKARSZT Víz- és Csatornamű Zrt., a Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Veszprém Megyei Területi Szervezete, a Közép-dunántúli Vízügyi

Igazgatóság Veszprém Megyei Szakaszmenőksége és a Pápai Víz- és Csatornamű Zrt.

Régiókban, a Veszprém megyei diákoknak meghirdetett pályázatra, a vízgazdálkodással, az ivóvíz-szolgáltatással, a szennyvíztisztítással és ezek egészségre gyakorolt hatásával, környezetvédelmi vonatkozásaival foglalkozó munkákat vártunk! A „VÍZ ÉS A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉS” címmel kiírt felhívásra az általános iskolások rajzzal és írásos dolgozattal, míg a középiskolások tanulmányokkal, fotókkal pályázhattak. A részletes pályázati felhívást a megye minden általános és középfokú oktatási intézményének igazgatóságára eljuttatták a szervezők.

A pályázatra 40 iskolából érkeztek pályamunkák: 690 rajz, 14 tanulmány, pályamunka és 61 fotó. Összesen 14 iskola tanulói kaptak 57 díjat, amelyen szám szerint 62 diák osztozott, hiszen nemcsak egyénileg kidolgozott pályázati munkák érkeztek. A pályázaton eredményesen résztvevő általános iskolák közül a balatonfüredi Radnóti Miklós Általános Iskola, a Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, a monostorapáti Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, a mezőlaki Arany János Általános Iskola, a nagyesztergári Ányos Pál Általános Iskola és várapotai Bán Aladár Általános Iskola csapatai számára játékos vetélkedőt szerveztünk március 26-án, a BAKONYKARSZT Zrt. veszprémi Pápai úti központjába, ahol az eseménnyel együtt a pályázat eredményhirdetésére is sor került.

A jó hangulatú vetélkedő és a jutalmazással egybekötött eredményhirdetés után a szervezők szendvicssel, üdítővel látták vendégül a gyerekeket az alábbi támogatók jóvoltából:

BAKONYKARSZT Zrt., BESZT Kft., BOROSZLÁN Zrt., CONTROLSOFT Kft., Csapó – Kiss – Sebestyén Ügyvédi Iroda, CSÓ-TV Kft., DETHERM Bt., DUVIÉP 2000 Kft., FULLTECH Kft., HORVÁTH ZSOLT építési vállalkozó, INTEREX-WAGA Kft., Közép-dunántúli Környezetvédelmi Vízügyi Igazgatóság Veszprém Megyei Szakaszmenőksége, KRISTÁLY Kft., MACROTEL Kft., MÁRKÓSZOFT Kft., Magyar Hidrológiai Társaság Veszprém Megyei Területi Szervezete, UNITRADE VILL. KFT., PUNK és TÁRSA Bt., SIK-VÍZ Kft., SZURMAI Mérnöki Iroda Kft., TECINFO Kft., TR-VILL. KFT., Veszprém TV Kft., ZSILIP 2008 Kft.

„Vidám vízcseppek” Balogh Boglárka rajza
(a badacsonytomaji Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, 2. osztályos tanulója)

DÍJAZOTTAK

RAJZPÁLYÁZAT

I. korcsoport

(általános iskolások 1-2. osztály)

1. díj: Török Maja (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti); **Steidl Liza** (Radnóti M. Általános Iskola, Balatonfüred); **Dezső Balázs** (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti)

2. díj: Czverencz Csanád (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti); **Horváth Ákos** (Radnóti M. Általános Iskola, Balatonfüred); **Csörnyei Zsombor** (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény)

3. díj: Balogh Boglárka (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti); **Czverencz Csanád** (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Monostorapáti); **Bierbaum Fruzsina** (Ányos Pál Általános Iskola, Nagyesztergár)

Különdíj: Prácsér Alexa, valamint Szabó Eszter (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Badacsonytomaj)

II. korcsoport

(általános iskolások 3-4. osztály)

1. díj: Klespicz Dorka (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Kincses Mária, Dénes Janka** (Nepumuki Szent János Római Katolikus Általános Iskola, Várpalota)

2. díj: Horváth Katalin, Katona Blanka (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény)

3. díj: Megyimorecz Fanni (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Rafael Dzenifer** (Arany János Általános Iskola, Mezőlak)

Különdíj: Kalupka Beáta; Sipos Gréta (Vörösberenyi Általános Iskola); Csóri Kata (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Kocsis Dorottya Mária** (Szín-Vonal Alapfokú Művészeti Iskola, Badacsonytomaj)

III. korcsoport

(általános iskolások 5-6. osztály)

1. díj: Hancsarov Bence (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Szívós Nikolett** (Arany János Általános Iskola, Mezőlak)

2. díj: Kerpács Natália (Arany János Általános Iskola, Mezőlak); **Pálfi Luca és Tardos-Hankó Eszter** (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Sebestyén Anita** (Arany János Általános Iskola, Mezőlak)

3. díj: Pad Bálint (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Zsani**

Alexandra (Arany János Általános Iskola, Mezőlak)

Különdíj: Bogdán Alexandra (Arany János Általános Iskola, Mezőlak)

IV. korcsoport

(általános iskolások 7-8. osztály)

1. díj: Korbély Henrik (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény); **Huszár Dávid és Orbán Lili** (Radnóti M. Általános Iskola, Balatonfüred)

2. díj: Pointner Kristóf, Kis Rajmund (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény);

3. díj: Pad Eliza Diána (Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény)

TANULMÁNYOK

III. korcsoport

(általános iskolások 5-6. osztály)

1. díj: Csákány Olivér (Bán Aladár Általános Iskola Rákóczi Telepi Tagiskolája, Várpalota)

2. díj: Einreinhof Gergő (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota)

3. díj: Balázs Edina és Kecse Gréta (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota)

IV. korcsoport

(általános iskolások 7-8. osztály)

1. díj: Horváth Attila Tamás (Borzavár-Porvai Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola)

2. díj: Halasi Flóra, Hornung Eszter és Sziránszki Klaudia (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota)

3. díj: Velencei Réka, Reicher Lilla és Molnár Fanni (Bán Aladár Általános Iskola, Várpalota)

Középiskolás korcsoport

(9-10. osztály)

1. díj: Rác Attila (Fekete István – Vörösmarty Mihály Általános iskola és Gimnázium, Ajka); **Somogyi Alexandra** (Batsányi János Gimnázium, Tapolca)

2. díj: Tóth Benjamin (Táncsics M. Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, Veszprém)

3. díj: Nagy Sándor Tamás (Batsányi János Gimnázium, Tapolca)

FOTÓK

Középiskolás korcsoport (9-10. osztály)

1. díj: Kocsor Péter Ernő, Kiss Inez (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

2. díj: Gusztos Dominika (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca); **Poór Viktória** (Táncsics Mihály Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, Veszprém)

3. díj: Lenner Júlia, Nimsz Vivien (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

Különdíj: Lájér Dóra, Nagy Sándor Tamás (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

Középiskolás korcsoport (11-12. osztály)

1. díj: Gusztos Daniella (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

2. díj: Polák Márk (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

3. díj: Horváth Ádám (Batsányi J. Gimnázium és Kollégium, Tapolca)

„Hasznos Cseppek” Iszt Orsolya és Spándli Virág pályázati rajza (a balatonfüredi Radnóti Miklós Általános Iskola 5. b osztályos tanulói)

A HORGÁSZAT

(Részletek Einreinhog Gergő, a Várpalotai Bán Aladár Általános Iskola
6. b osztályos tanulójának pályázatából)

Már kicsi koromtól kezdve szerettem horgászni, mert érdekelték a halfajok. Nagypám először egy mogyoróvesszőre kötötte a damilt, amit rövid ideig ugyan, de boldogan lógattam a vízbe. Tudtam, hogy ez életem egy fontos lépése volt, mert azóta is boldogsággal tölt el, ha a tó „szelleme” megérint és foghatom most már az én horgászbótomat, ami nem mogyoróvessző!

gük, így komoly gondokat okoznak. Már bánják az első telepítést! Nem ilyen vizekbe való, mondják!...

...Maga a horgásztanya mesebelien szép. Kis kunyhók sorakoznak a tó keleti részén, ahol megpihenhetünk és védelmet nyújt, ha lecsap a vihar. Másrészt itt tároljuk azokat a fontos eszközöket, amelyek a víz gondozásához szükségesek...

mert a papa mondta, hogy talán még ihatnánk is belőle.

Az is feltűnt, hogy madárvilága sokkal gazdagabb lett. Több a fehérgólya, barátréce, vöcsök, gémek, mintha szárcsát is láttam volna! Minden évben megfigyeltem, hogy mikor költ és hogyan nő fel a vadkacsa. Örülök, ha megjelenik a vadkacsa család és elszomorodom, ha látom, hogy hiányzik egy fióka.

Úgy tudom, hogy növényei között különleges kosborok is vannak. Tavasszal a sárga nőszirm virít.

A tanyánál lehet szalonnát sütni, vagy akár az éppen kifogott halat elkészíteni. Az én nagypapám készíti a legfinomabb halászelevet! Még versenyen is volt!...

A tanya területe nagy, így lehet játszani, sütogetni vagy beszélgetni. A tó is nagy és gyönyörű! Nádas szegélyezi, ami azért jó, mert gazdag élővilágot rejt. Van itt tőkés réce, büttyös hattyú, szép gémek és sirályok. Találkoztam vízisiklóval és békák dala teszi varázslatossá az esti horgászatokat.

Megfigyeltem, hogy nyáron, ha a békák nagy hanggal vannak, akkor eső lesz. A legjobban az öreg fűzfát szeretem. Ott szoktam hűsölni a nagy melegben.

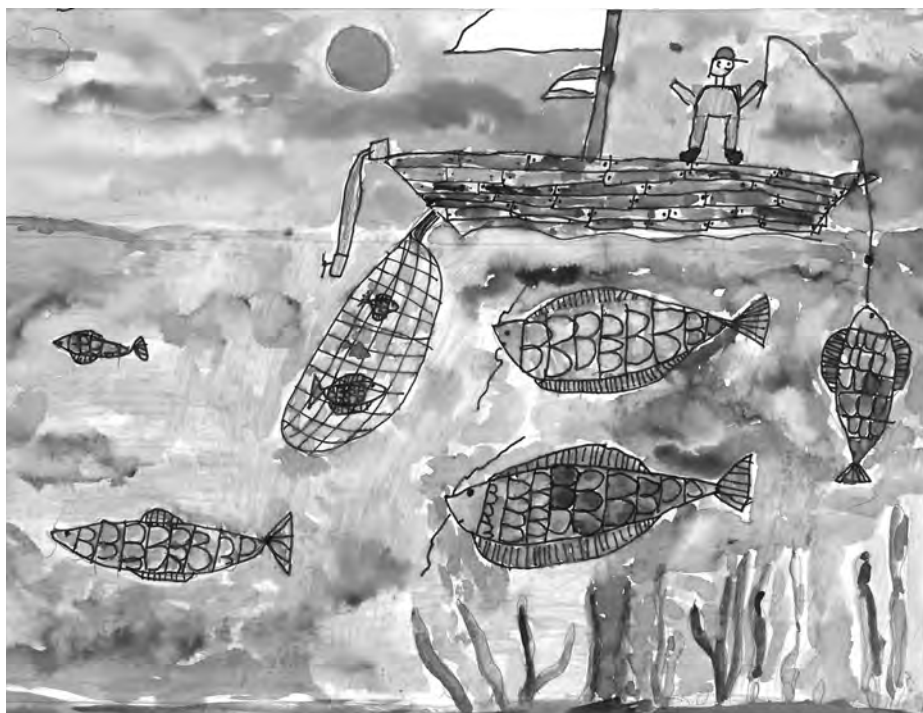
A nádasnak nagy szerepe van a tó vizének tisztításában is. Itt keletkeznek azok az anyagok, melyek visszaforgathatók a természetbe, mert a lebontó baktériumok, és más élőlények eltüntetik a szerves anyag maradványokat. Ha nem lenne nádas, akkor a mi kis tavunk elpusztulna. A szerves anyag felszaporodna, a halak rohamos ütemben pusztulnának, a hínárnövények túlságosan elárasztanák a tavunkat. Még nagyobb ütemű pusztulást okozva.

Mi csónakkal szoktunk kimenni a tó közepére horgászni, de lehetne stégről is. (Én jobban szeretem a stégről való pecázást).

Azt már tudom, hogy nem ajánlott túl közel menni a nádhoz, ugyanis beleakadhat a horog. Onnan aztán kiszabadítani lehetetlen!...

...Ha sok halat akarunk fogni, akkor érdemes már hajnalban kimenni a tóra. Különbözőben is megéri korán kelni, mert ilyen szépséget nem lehet máskor látni!...

...A horgászat nagyon jó, mindenkinek ajánlom ezt a remek szórakozást és sportot. Kicsinek, nagynak, öregnek és fiatalnak! Leginkább az egész családnak!

„A nagy horgász”

Nagy Levente, a Magyarpolányi Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
2. osztályos tanulójának pályázati rajza

Otthonunktól nem messze van a horgásztanya, aminek a nagypapám a tagja, így lehetőségem nyílt arra, hogy tudjak ismerkedni ezzel a sporttal, mert ez sport és szórakozás is egyben. Az igazi horgászoknál fontos az eredményesség is!

Ahogy emlékszem minden nyáron, de gyakran megesett, hogy már kora tavasszal is kimentünk halat fogni. Igaz eddig csak kisebb pontyokat és kárászokat fogtam, de a bátyámnak és a papámnak már volt szerencséje néhány méretes halhoz is. Én csak törpeharcsát fogtam, amelyeknek egyáltalán nem örülnek a horgászok, mert túlságosan elszaporodtak. Nincs természetes ellensé-

...Az egyik házon van egy tábla, amire rá van írva az összes olyan halfaj, ami megtalálható a tóban. Ez azért is fontos, hogy mindenki pontosan megismerhesse az itt élő halakat. Valamint azt is tudnia kell, hogy éppenséggel azt a fajt kifoghatja-e abban az időszakban.

Tavunknak nagy szerepe van Várpalota vízrendszerében. Kapcsolatban áll a Nagy-birkás tóval, ami befogadja a szennyvíztisztítás utáni vizet és természetes közegébe kerülve tovább folytatja a lakosok által elhasznált víz tisztulását.

Úgy tapasztaltam, hogy az utóbbi időben jelentősen javult a tavunk vízminősége,

KIÁLLÍTÁS ZIRCHER MÁRTA ALKOTÁSAIBÓL „A FESTÉSZET FELÜDÜLÉS”

Erdő tükre

Gyermekkori álmaikhoz, vágyaikhoz sokan maradnak hűek felnőtt korukban is, még ha sorsuk másként is alakul, mint azt akkoriban elképzelték.

A megállapítás igazáról Zircher Mártával, a pénzügyi osztály folyószámla könyvelőjével, beszélgettünk abból az apropóból, hogy festményeiből válogatott kiállítás volt megtekinthető a cégközpont aulájában, február végén, március elején.

– Érdeklődésem a rajz, a festészet iránt családi eredetű. Édesapám rajz - földrajz szakos tanár volt. Szívesen léptem volna valamiképpen a nyomdokaiba, még ha nem is voltak rajztanári ambícióim. Gyermekkori vágyam egyértelműen az volt, hogy a Herendi Manufaktúrában porcelánt fessek. Amikor az általános iskola végeztével ebben az irányban szerettem volna továbbtanulni, a hivatalos pályaválasztási tanácsadó erőteljesen eltérített. Előbb gyors- és gépirónak tanultam, majd a pénzügyi szakon képeztem tovább magam. A dolog pikantériája, hogy a hivatalos pályaválasztási tanácsadó az én rajz - földrajz szakos apukám volt. Később szemrehányást is tettem apámnak, hogy miért nem ajánlott valami más, a rajzoláshoz kötődő továbbtanulási lehetőséget, ha már a Herendi Manufaktúrát nem tartotta számomra jó „pályáiránynak”.

Hiába alakult Márta élete úgy, hogy az egzisztenciáját igencsak a rajzolástól távolí tevénységek révén teremtette meg,

a rajz szeretete, az iránta való vonzalom megmaradt. Manapság az állandó vasárnapi szabadidős tevékenységben nyilvánul meg, amikor az alsóörsi képzőművészeti egyesületben kiélheti a festészet iránti vonzalmát. Ha a munka és a család körüli tenivalók – két gyermeke: 19 éves fia és 17 éves lánya van – engedik, akkor nemcsak vasárnap, hanem máskor is, például szabadság alatt is szívesen festeget.

Emlékek

– Annak ellenére, hogy életem legnagyobb részét Almádiban éltem, ahol szintén működik képzőművészeti egyesület, a gyerekkori negatív élmények miatt, mégis az alsóörsi egyesületbe járok 6 éve, vasárnaponként. Sokat jelentenek számomra az ott szerzett ismeretek, a megismert és gyakorolt festészeti technikák. Korábban pasztellt részesítettem előnybe, ami egy kicsit „koszos” technika, de nagyon szép, selymes színeket ad. Manapság akril festékkel dolgozom, ami időben gyorsabb lehetőséget nyújt az alkotásra. Jólal gyorsabban szárad, mint az olajfesték, s ezért „ráfesthető”, és ezért más, ha úgy tetszik kedvezőbb a színkeverés technikája. Az élményből gyorsabban lesz kép. Ez pedig a tájképfestésben, amit manapság a legjobban szeretek, kimondottan kedvező.

Zircher Márta, bevallása szerint, saját öröme fest, de szívesen mutatja meg alkotásait, akár olyan kiállításokon is, mint amit a Pápai úti székház aulájában láthattunk.

– A festészet más, mint a rajzolni tudás, a szín, a tárgy, az emlék képi megjelenítése. Annak ellenére, hogy számomra felüdülés, és elsősorban a magam tetszésére festegetek, természetesen örömmre szolgál, ha másoknak is tetszik egy-egy tájképem. Bár nincsenek ilyen irányú ambícióim, de az még különösebb érzés, ha meg is veszi valaki azt a képet, ami tetszik neki. Merthogy ilyenre is volt már példa.

L. P.

HAGYOMÁNY AZ HAGYOMÁNY...

Már tavaly a Palotai Vízműbál zárásakor, a terített asztal romjait szemlélve felötlött a kérdés a szervezőkben:

„Jó-jó, hogy most ilyen szépen sikerült, de mi lesz jövőre????”

Mi lenne?? Szervezitek, 'oszt jövőnk, hiszen a tél végi eseményekhez, február havában úgy hozzá tarozik már a Palotai Vízműbál, mint a disznóöléshez a fogópálinka, vagy a Fővárosi Állatkerthez a barnamedvék megfigyelése. Így is történt, hiszen a hagyomány az hagyomány és a szervezők megfeszített munkájának köszönhetően, február 20.-án, mintegy 220-an összegyűltünk az illusztris helyen, mármint a Palotai-vár Nagytermében. Érkezéskor, kabát a ruhatárba, hölgyeknek ajándék vörös rózsza - csak úgy úriasan -, férfiembereknek egy feles beöntve a gallér mögé. Hiszen a köszöntő ital (előkelően mondva: vellkám drink) mi sem lehetett volna más,

mint egy pohárka jófajta kisüsti. Mert ugye az köztudott, hogy az életre való vízműves, némi adalékkal még a szennyvíz iszapból is képes egy kis papramorgót lefőzni. Hát még, ha nem az alapanyag. Nem is volt benne hiba egy csepp sem.

A rendezvény megnyitása pontos, szellemes, mondhatni frappáns volt, és rövid. Ez utóbbinak minden vendég kifejezetten örült. Legalább úgy, mint a Hortobágyi húsos-palacsintának, amit előétel gyanánt szolgáltak fel. Az előétel elfogyasztása után, és még a vacsora előtt, alig csaptak a húrokba a BÜGÓCSIGA együttes tagjai, máris megtelt a táncparkett. Ekkor a rendezők, vagy ahogy a palotai szójárásban mondják: CSIPET-CSAPAT arcáról eltűnt egy-két ránc, mondván itt már olyan nagy hiba nem lehet, ha mindenki bulizni akar. Így láttam ezt jómagam is, mivel a bálterem levegőjét betöltötte az „ihaj-csuhaj jól akarom ma érezni magam, és belecsapunk a lecsóba” érzés. Ez aztán ki is tartott záróráig.

Úgy gondoltam, hogy ezt a fergeteges jókedvet már nem lehet fokozni, de SZANDI, az est sztárvendége rácaffolt erre. Energikus belépővel, intenzív mozgással, korát meghazudtolva, élőben énekelve tolt a „rákend-rollt”. Volt is táncpartnere bőven, mivel ezekben a percekben egy tűt, vagy egy 6-os alátétet sem lehetett volna leejteni a teremben.

A vacsora, melyet a „Bagoly” szervírozott, ezen az estén is remekül sikerült,

mindenki találhatott a fogára való falaltot. A kiszolgáló személyzet gyors volt és előzékeny, a koktéلكeverő mesterek sebesen végezték dolgukat és külön dicséret azért, hogy a kevert itókat üveg pohárban szolgálták fel. (Emiatt ittam is belőle vagy négyet.)

A tombola idén is két fordulóba zajlott. Az értékes nyeremények közül mindenki tudott volna választani magának valamit, hiszen kávéfőző automata, kerékpárok, televízió, robogó és egy értékes görögországi út is ott sorakozott a bálterem sarkában. Fogyott is a tombolajegy rendesen. (Itt szeretném megjegyezni, hogy idén ismét nem nyertem.... legközelebb figyeljeteek csipetkéim!)

No és persze a vízműbál zárásakor, a terített asztal romjait szemlélve felötlött a kérdés a szervezőkben:

„Jó-jó, hogy most ilyen szépen sikerült, de mi lesz jövőre????”

Mi lenne?? Szervezitek, 'oszt jövőnk...

R.A.

